

25. ročník festivalu Jičín - město pohádky®

pod záštitou
České komise pro UNESCO
a Rady Královéhradeckého kraje

S podtitulem At' žijí pohádky!

„Pohádka, to je vláha pro dětskou duši. To bys měl jako rodič vědět. Všechny děti potřebují pohádky. Víš, co by z nich vyrostlo bez pohádek? Hloupí lidi, kteří by ani nevěděli, že se má pomáhat princezně a ne drakovi.“

Zdeněk Svěrák
Z knihy Tatínku, ta se ti povedla

Jaký byl 25. jubilejní ročník festivalu Jičín – město pohádky?

Byl naplněn dramaturgický záměr festivalu - připomenout všem smysl a vnitřní hodnotu pohádek a svět fantazie, který dětem otevírají, podpořit, aby se pohádky nevytrácely ze života našich rodin, propagovat živé vyprávění, předčítání i vlastní četbu dětí ?

Začněme ohlasy návštěvníků: „*Chtěla bych Vám alespoň touto cestou poděkovat za nádherný program - s našimi dvěma dcerami jsme si užili hru na záchranu pohádky – přečetli jsme všechny pohádkové texty a nadšeně jsme splnili všechny úkoly - děkuji Vám za krásný nápad promyšlený do všech možných detailů! Doma si pohádky přečteme celé.*“

Další vzkaz: „Milí přátelé, děkuji za skvěle připravený festival, myslím, že to hlavní se povedlo, byl opravdu POHÁDKOVÝ.“

Po festivalu lze konstatovat, že děti, rodiny i školy na připravené programové aktivity slyšely a zapojily se. Ověřili jsme si, že pohádka je žánrem oblíbeným, který má nejen svoje kouzlo, ale má co říci i v dnešní době všem generacím a v dětství by neměla chybět, stejně tak jako předčítání, vyprávění, o vedení dětí k vlastní četbě ani nemluvě. Věříme, že jsme festivalem alespoň malou měrou přispěli k naplnění projektu rodinného čtení a vyprávění, i k podpoře dětského čtenářství.

Konkrétní údaje k promítnutí dramaturgické vize do programové náplně festivalu:

Pohádková zastavení hry Jak najít cestu do pohádky byla v obležení a obětavý vodník, obklopený při svém vyprávění a kvízech dětmi a čekajícími rodiči, nevěděl, kde mu hlava stojí. Na plecháčky, kterými děti nosily a přilévaly vodu do kašny, aby nevyschla, protože na ní byl závislý vzácný pohádkový strom na hradním nádvoří, se stála fronta. Děti se snažily udělat i další dobré skutky. Při tvoření a radovánkách získávaly oříšky, vhadzovaly je do kořenů stromu a vskutku vážně braly úkoly pohádkového příběhu, takže se královská knihovna poblíž hradu plnila pohádkovými bytostmi, které děti namalovaly. Svoji malůvku zařadily do kartotéky knihovny a brkem se podepsaly. Zároveň si odnášely splnitelný úkol, až se vrátí domů, přečtou si pěknou knížku.

Čtení, vyprávění a poslech se odehrával v komorních prostředích. Např. autorská čtení - setkání tříd se spisovateli a jejich předčítáním i vyprávěním o tom, jak se píše pohádky, kde vznikají, někde i s ilustrátorem a výtvarnou dílnou - Jak se pohádka kreslí.

Každodenně v podvečer vyprávěly a četly osobnosti příběhy večerníčků v souvislosti s 50. výročí tohoto oblíbeného televizního pořadu. Důležitost čtení v životě dítěte podpořila stejnojmenná přednáška pro odbornou, ale zejména rodičovskou veřejnost a dalším doprovodným pořadem pro toto publikum bylo mezioborové kolokvium Nad rodiče při výchově není.

Při setkání spisovatele Jiřího Žáčka s čtenáři mu byl předán pohádkový oříšek jako vyjádření pocty nejen v souvislosti s životním výročím, ale i u příležitosti jubilea festivalu. Příjemná beseda s oblíbeným autorem, kde zaznělo pásmo jeho básní v podání soboteckých dětí ze Studia Šrámkova domu, byla doplněna výstavou knih a autogramiádou. Dárek všem, kteří se v průběhu pětadvaceti let podíleli na přípravách a realizaci jednotlivých ročníků festivalu JMP, partnerům i příznivcům přinesla svým koncertem, včetně křtu alba Motýl něhy uletí s nazpívanými zhudebněnými texty Jiřího Žáčka, šansonierka Renata Drössler.

K naplnění představy, aby pohádka kráčela městem, přispěly vedle Pohádkových zastavení hojně i dramaturgie a hudební vystoupení škol - pro zajímavost i z míst značně od Jičína vzdálených Kunratic, Liberec, Mladá Boleslav, Hradec Králové, Žamberk, Velvary, Plzeň, Jaroměř, ad. Průběžně probíhaly na všech pódii, potěšitelnou byla účast i mentálně postižených ze stacionářů a ÚSP. Pravidelně se účastní s kvalitní pantomimou ZŠ a SŠ pro neslyšící, Hradec Králové. Pouliční pohádková představení profesionálů atmosféru doplňovala. Dobrou náladu každé odpoledne vytvářely soubory a ansámby zušek či folklorních souborů (folklór reprezentoval nejen Špindleráček, ale i 40 dětí z polské Swidnice). Pohybem hýřil bál princezen a rytířů, a ze svého trůnu sledoval král s královnou dovádění šaška i dvorních dam s vyšňořenými princeznami a malými rytíři.

Velký zájem návštěvníků poutala prezentace známkové tvorby Adolfa Borna, pořádaná ve spolupráci s Poštovním muzeem Praha, doplněná dílnou vedenou jeho pracovníky. Nemalej zájem byl o vystavené návrhy známek vítězů festivalové soutěže. Pro svá ocenění si v sobotu přijel neskutečný počet oceněných, zavítala i akademická malířka Marie Zábranská, která výstavu obohatila svými obrázky určenými dětem. Zároveň zde oznámila svoje rozhodnutí, darovat knihy jičínského rodáka J.Š. Kubína, které ilustroval její muž Adolf Zábranský. Sluší se připomenout, že do soutěže přišlo nekutečné množství 5 630 obrázků ve všech kategoriích včetně dospěláků z malých vesniček i velkých měst napříč republikou. Takže nejmladší malíři byli čtyřletí, nejstarší měl sedmdesát čtyři roky. I to je jedna z úžasných a přínosných rovin festivalu JMP. Vítězné práce jsou umístěny na webu pohadka.cz.

Festival nezapomněl na výročí svých mediálních partnerů. V Pohádkovém městě se od středy pohybovali maskoti postav z večerníčků, Duháček i sám Večerníček. Mnoho radosti udělala fotostěna s Večerníčkem a jeho autíčko nemělo nouzi o pasažéry. Hýbanky zase rozhýbaly mrňouse a vyloudily úsměvy na tvářích dospěláků.

Při zahájení festivalu měl narozeninový dort na hlavním pódiu tři svíčky, které sfoukli: Večerníček a hlavní dramaturg ČT: Děčka Miloš Zvěřina byl u toho, za Mateřídoušku šéfredaktorka Pavla Köpplová, za festival JMP patron Jiří Lábus. Malé purkmistryni předal pan starosta klíč od města, pohádkové bytosti rozvázaly mašli na velikém narozeninovém dárku, víko se otevřelo a k nebi stoupaly desítky barevných balónků. Patron vyzváněl zvoncem, jubilejní ročník byl zahájen. Všechny děti v maskách i bez masek rozdováděl Honza Onder s partnerkou a bylo hodně veselo. Veselo, díky Divadlu J. Cimrmana, bylo i v Masarykově divadle, kde diváci přivítali nejen Zdeňka Svěráka, čestného občana Pohádkového města, ale také vzácného hosta festivalu, paní Markétu Tengbom, dceru V. Čtvrťka. A všude denně nenápadně běhali studenti - redaktori Pohádkových novin, aby další den ráno vyšlo čerstvé festivalové zpravodajství. Hezkých příjemných chvil a setkání přinesl letošní festival řadu, např. s J. Bohdalovou, P. Jandou a legendou Olympic, s J. Dvořákem, režisérem V. Vorlíčkem, který jako čestný občan Pohádkového města dohlížel v sobotu před zaplněným jičínským náměstím na vrácení klíče od města panu starostovi.

Symbolická vláda dětí se chýlí ke konci, končí pohádková proměna města, uzavřen bude jeho letošní pohádkový příběh a na pohádkové postavy, které ho naplňovaly, měly svá poslání, úkoly, vedly dílny a díky jimž Pohádkové město žilo peklem, kde čerti obsluhovali kotle, váhu hříchů i válení sudů, kde andělé před nebeskou bránou vyráběli andělíky, kde víly od pohádkového potůčku vracely proti proudu vodníku Pepovi ke mlýnu zpět hrníčky, v kterých děti přinášely do kašny živou vodu, kde hodná ježibaba u perníkové chaloupky hlídala, aby při loupání perníčků některá Mařenka či Jeníček nespadli ze žebříku, ... čeká škola, školní třídy a učitelé. Ano, bylo jich mnoho, středoškoláků, vysokoškoláků i školáků ze 2. stupně základních škol. Jejich pomoc festivalu je vždy nenahraditelnou.

Stejně nenahraditelnou je spolupráce s partnery, kteří pomáhají festivalu jednak svými dary, ale i částkami za uskutečněnou reklamu. Nesmírně si vážíme vstřícného přístupu společností i podnikatelů k pohádkové slavnosti. Vztahy s řadou z nich již přerostly v příjemnou tradici. Přehled partnerů festivalu JMP je uveden na jeho webu.

V neděli 12.9. 2015 odpoledne se zavřely brány 25. ročníku festivalu JMP, festivalu, jehož filosofie je založena na kreativitě, kterou prezentují tvůrčí a hravé dílny, pohybové aktivity, otevřená pódia a prostranství pro vystoupení dětí zdravých i handicapovaných a dílny chráněné.

Co popřát? Jiří Pavlica z Hradiš'anu řekl: „*No minimálně dalších 25 let. Víte co, říká se, že není tak těžké něco založit, ale udržet to a vytrvat. Takže hodně vytrvalosti, hodně síly, no a já si myslím, že svět bez pohádek by byl smutný, tak ať ten svět pro naše děti je takový krásný a harmonický*“.

Spisovatel Jiří Žáček dodává: „*Já myslím, že je to geniální nápad - Pohádkové město. Škoda, že všechna města nejsou pohádková*“.

Zpracovala:
Věra Rychterová